

TENTOONSTELLING (DI)VERS TALENT

Dit educatief materiaal is gemaakt voor leerkrachten van het secundair onderwijs.
Het is bedoeld om een klasbezoek aan de mobiele tentoonstelling van Caritas International voor te bereiden.

TOELICHTING

Waarom deze tentoonstelling?

De doelstelling van deze tentoonstelling is het fenomeen van migratie belichten vanuit een perspectief dat nog te weinig aan bod komt. Namelijk vanuit de meerwaarde die migratie levert op economisch, cultureel en sociaal vlak in België. Dit alles op een interactieve en toegankelijke manier die ook voor jouw leerlingen makkelijk te begrijpen is. We hopen dat dit alles kan bijdragen aan een meer open en inclusieve samenleving voor iedereen. Het rapport [‘Ons gemeenschappelijk huis – Migratie en ontwikkeling in België’](#) van Caritas International in samenwerking met twee onderzoekers van de universiteit van Luik, vormde de invalshoek van deze tentoonstelling. De meeste cijfers en informatie van de tentoonstelling en van dit dossier komen uit dit rapport en uit een studie die werd uitgevoerd door de Europese Commissie rond de rol van migranten in de essentiële sector¹. Nood aan meer diepgaande info of aan de bronnenlijst. Neem dan zeker een kijkje!

Pedagogisch aanbod

Deze tentoonstelling belicht een kant van migratie die nog te weinig aan bod komt. Immigranten dragen immers op verschillende vlakken bij aan onze samenleving. Deze tentoonstelling is een perfecte intra-muros uitstap om de lessen actualiteit, burgerschap, godsdienst, zedenleer, geschiedenis en nog zoveel meer te verdiepen.

Zoals je waarschijnlijk zult merken, hebben wij geprobeerd om zo precies mogelijk te zijn in onze woordkeuzes. We willen namelijk niet de indruk wekken dat we menen meer migranten te moeten toelaten louter en alleen omdat dat goed zou zijn voor de Belgische economie. Net zoals we ook niet vinden dat enkel mensen die een economische bijdrage leveren welkom zijn. Caritas International streeft naar een samenleving die inclusief is voor iedereen. We zijn ervan overtuigd dat die ‘bijdragen’ vele vormen kunnen aannemen. Caritas International is niet voor of tegen migratie. Het doel van deze tentoonstelling is dus niet georiënteerd in de ene of andere richting. We willen gewoon enkele feiten in herinnering brengen die soms naar de achtergrond verdwijnen in het publieke debat hieromtrent.

¹Fasani Francesco and Jacopo Mazza. 2020. Immigrant Key Workers: Their Contribution to Europe's COVID-19 Response. IZA Policy Papers 155. Institute of Labor Economics

De bijdrage van migratie aan de economie, de werkgelegenheid en de sociale zekerheid in ons land werd goed gedocumenteerd in economisch onderzoek (bekijk ook ons rapport voor meer details hierover). Dit sluit natuurlijk niet uit dat migratie een uitdaging kan zijn.

Daarentegen hebben we wel een duidelijk positie wat betreft de opvang van vluchtelingen in ons land. Vandaar het belang dat wij hechten aan het duidelijk definiëren van deze termen naar jouw leerlingen toe. Bijna 85% van alle vluchtelingen worden opgevangen in wat ontwikkelingslanden worden genoemd. We geloven dat hoge inkomenslanden zoals België zich meer solidair zouden moeten opstellen naar zij die hun landen moeten ontvluchten.

Het pedagogisch pakket dat we rond deze tentoonstelling hebben ontwikkeld bestaat uit twee delen. Enerzijds hebben we werkblaadjes voor leerlingen die meteen kunnen worden gebruikt. Het gaat om activiteiten en oefeningen als leidraad voor, tijdens en na de tentoonstelling. Een tweede deel is het deel dat je nu leest. Het bevat een inhoudelijke verdieping voor de leerkracht. Dit om je te wapenen met alle kennis die nodig is om dit onderwerp te introduceren in je klas. Veel plezier ermee!

Wie zijn wij?

Caritas International wereldwijd

Caritas International in België maakt deel uit van een netwerk waarin maar liefst 162 leden wereldwijd actief zijn. Samen helpen wij de slachtoffers van oorlogen, natuurrampen en armoede, in eigen land of op de vlucht.

Caritas International in België

In België steunen wij nieuwkomers door een humaan en individueel antwoord te bieden op ieders migratie-parcours. Van sociale begeleiding van verzoekers om internationale bescherming (voorheen: asielzoekers) en erkend vluchtelingen tot hulp bij gezinshereniging en vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst. We ontwikkelen ook educatief materiaal om leerkrachten te helpen dit thema in de klas aan te brengen.

INHOUDELIJKE VERDIEPING

Wie is een migrant?

In algemene bewoording is migratie de verplaatsing van mensen van de ene woonplek naar de andere. Dus ook de verplaatsing van de stad naar het platteland of de verhuis naar een ander dorp in de eigen regio. Wanneer de term migratie wordt gebruikt wordt er echter vaak internationale migratie bedoeld. Ook in onze tentoonstelling is dat zo.

Een wettelijke omschrijving van dit begrip bestaat niet. De definitie die door de meeste experts wordt gebruikt is

die van de Verenigde Naties: een migrant is elk persoon die in een land woont waarin hij of zij niet is geboren, ongeacht zijn of haar nationaliteit of diens redenen van vertrek. Het is dus een overkoepelende term waar ook vluchtelingen, verzoekers om internationale bescherming, arbeidsmigranten (waaronder bijvoorbeeld expats), internationale studenten, etc. onder vallen. Anders gezegd: alle vluchtelingen en verzoekers om internationale bescherming zijn migranten maar omgekeerd is dat niet het geval.

Migranten zijn zowel emigranten als immigranten. In het kader van deze expo zal de context duidelijk maken over wie het precies hebben. Gezien de thematiek zal het meestal over immigranten gaan.

Wil je hier verder rond werken in je klas? Bekijk dan zeker onze fiche “fotospel migranten en vluchtelingen binnen het kader van onze educatieve fiches Between 2 Worlds².”

² <https://www.caritasinternational.be/nl/educatie/fiche-1-fotospel-over-migranten-en-vluchtelingen>

Belgische migratie, een beetje geschiedenis...

Migratie in België, dat is toch iets recents? Alles behalve! Hoewel het een fenomeen is dat constant in verandering is, is migratie iets wat onze streken al jaar en dag tekent. Sterker nog: in de periode van de Belgische onafhankelijkheid was België vooral een land van emigratie. Belgen waren dus zelf de migranten die in hun zoektocht naar een beter leven wegtrokken naar Nederland, Frankrijk maar zeker ook de VS en Canada. De reden waarom ze dat deden? Weinig anders dan veelvoorkomende redenen van de huidige migratie: economische kansen, de zoektocht naar waardig werk en een veilig leven.

Vele Belgen vluchtten immers weg van het geweld van de twee wereldoorlogen. Belgen lieten in vele delen van de wereld een belangrijke erfenis na en speelden een grote rol in de economische ontwikkeling van de landen waarheen ze trokken. Twee bekende voorbeelden hiervan uit de 19de eeuw is de ontwikkeling van de textielindustrie in Noord-Frankrijk en de landbouwontwikkeling in de Amerikaanse staat Wisconsin.

Belgen in het buitenland

*Pauntley Court, school voor Belgische vluchtelingen.
Pauntley, Gloucestershire, 1943.*

Maar de Belgen waren ongetwijfeld graag geziene gasten in onze buurlanden, toch? Niet helemaal. Terwijl Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk in het begin nog medeleven toonden voor die Belgische vluchtelingen begonnen er al gauw spanningen te ontstaan omtrent hun vermeende economische impact en hun levensstijl.

De Belgen zouden de jobs van de lokale inwoners inpikken. Of de Belgen zouden te veel samentroepen met hun landgenoten! Klinkt bekend in de oren, niet?

Ook tijdens onze Belgische koloniale periode in Afrika – tussen 1880 tot de onafhankelijkheid van de Democratische Republiek Congo, Burundi en Rwanda begin jaren '60, speelt emigratie een grote rol. Aan het eind van de jaren '50 leefden er ongeveer 100.000 Belgen in Congo. Goed geïntegreerd kon je hen niet echt noemen. Ze leefden immers in luxueuze buurten waar ze nauwelijks contact hadden met de plaatselijke bevolking.

Tijdens deze zwarte pagina in de geschiedenis heeft België enorm geprofiteerd van de natuurlijke rijkdommen die de koloniën te bieden hadden terwijl de koloniale controle en uitbuiting mee heeft geleid tot de dood van miljoenen Afrikanen en het hun verdere ontwikkeling aanzienlijk heeft belemmerd.

Nood aan immigranten

Maar wanneer begonnen mensen dan in grotere getale te migreren naar België? Het was vooral dankzij de groeiende kolen- en staalindustrie in België dat mensen naar hier trokken. Voor de Belgische regering was het zelfs een reden om rekruteringscampagnes te organiseren en zo buitenlandse werknemers naar onze contreien te lokken. In 1930 waren er in de Belgische mijnindustrie ongeveer 30 000 buitenlandse werknemers werkzaam (17% van het totale aantal mijnwerkers³).

Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren het voornamelijk krijgsgevangenen die in de mijnen werkten. Deze werden echter geleidelijk vrijgelaten waardoor er plots een tekort was aan arbeidskrachten. De economie moest echter wel hersteld worden, waardoor er koortsachtig werd gezocht naar nieuwe arbeidskrachten. Dit was niet zo evident, de lage lonen en arbeidsomstandigheden waren immers niet erg aantrekkelijk voor de autochtone bevolking.

In plaats van deze omstandigheden te verbeteren, was de reactie van de Belgische overheid om buitenlandse werknemers aan te trekken. Na de ravage die de oorlogen hadden aangericht waren voldoende Europeanen in danige armoede verzeild geraakt dat zij wel bereid waren tot het zware leven in de mijnen in een ander land.

³ Alle vermelde info en cijfers werden gehaald uit het rapport van Caritas International ['Ons gemeenschappelijk huis – Migratie en ontwikkeling in België'](#). Voor meer informatie en een volledige bronnenlijst verwijzen we je graag naar dit rapport door.

Mijnramp Bois du Caizier, Marcinelle in België.
Koning Boudewijn en minister Van Acker.

Een belangrijke deal

In 1946 werd een deal gesloten tussen Italië en België. In ruil voor 50 000 werknemers wou België 200 kg steenkool per arbeidsdag verkopen aan Italië. In minder dan 10 jaar kwamen meer dan 110.000 Italianen naar België.

De mijnramp in Marcinelle in 1956 vertraagde de immigratie van Italiaanse werknemers aanzienlijk. Italië eiste immers een verbetering van de arbeidsomstandigheden in de mijnen, wat België weigerde en zich vervolgens wendde tot nieuwe landen als Griekenland en Spanje (1956) maar ook tot Turkije en Marokko (1964), Tunesië (1969), Algerije (1970) en Joegoslavië (1970).

Een veranderend politiek beleid

In eerste instantie moedigde België zijn migranten sterk aan om ook hun familie naar hier te halen. Het zou de arbeiders motiveren om hier te blijven, het geboortecijfer zou opnieuw de hoogte inschieten en ook de economie zou hier wel bij varen.

In de jaren zestig werd de immigratiewetgeving erg soepel. Het politieke beleid was in die tijd dus enorm pro-immigratie. De ‘Golden sixties’ liepen op een gegeven moment op hun eind. De economische situatie verslechterde en België kende een stijgende werkloosheid aan het einde van de jaren ’60.

De wetgeving werd weer strenger. De dramatische economische gevolgen van de oliecrisis van 1973-1974 versterkten deze trend, waardoor de behoefte aan arbeidskrachten aanzienlijk afnam en het migratiebeleid nog strenger werd.

Een nieuw type immigrant

De invoering van een strikt migratiebeleid heeft niet geleid tot een stopzetting van de immigratie, die tot 2011 is blijven toenemen, maar veeleer tot een verandering van het soort migratie. “Circulaire” migratie (komen en gaan tussen België en het land van herkomst) werd vervangen door “kettigmigratie” (het fenomeen waarbij arbeidsmigranten zich permanent vestigen en daarom ook meer migranten zoals bijvoorbeeld familieleden naar hier laten komen). Deze evolutie is toe te schrijven aan het feit dat terugkeer naar het gastland meer en meer risico met zich meebrengt. Door het strengere migratiebeleid bestaat namelijk de mogelijkheid dat migranten hun verblijfsvergunning verliezen als ze terugkeren naar hun land van herkomst.

⁴ <https://www.caritasinternational.be/nl/educatie/fiche-2-stoelendans-vluchtelingen/>

Bovendien kwamen er nieuwe migranten om andere redenen dan werk. Zo zagen we bijvoorbeeld meer en meer mensen die op de vlucht waren voor gewapende conflicten.

De hoofdmoot van de nieuwe immigranten bestaat vandaag uit buitenlanders uit de Europese Unie, mensen die naar hier komen in het kader van gezinshereniging en internationale studies en vluchtelingen uit conflictgebieden

De voorbije decennia zagen we verschillende migratiepieken omwille van gewapende conflicten wereldwijd. In de jaren '90 bijvoorbeeld was er een toename in het aantal vluchtelingen vanwege de oorlogen in ex-Joegoslavië. In 2015 zagen we opnieuw een piek als gevolg van de vluchtelingen uit conflictgebieden in het Midden-Oosten.

Er wordt sindsdien in de Europese media vaak gesproken over de 'migratiecrisis' of de 'vluchtelingencrisis'. Deze terminologie schetst echter een verkeerd beeld van de situatie in Europa. Het aantal aankomsten in 2015 bedroeg in totaal zo'n 0,2% in vergelijking met de Europese bevolking. Beduidend minder dan landen zoals Libanon, waar momenteel 30% van de bevolking vluchteling is. Of Turkije dat sinds 2011 3,6 miljoen Syrische vluchtelingen herbergt.

Ondanks dit beperkt aantal vluchtelingen is Europa bijzonder terughoudend om hen een waardig onthaal te bieden. Daarom spreken Caritas International, maar ook andere middenveldorganisaties, liever van de term 'solidariteitscrisis'.

Wil je hier dieper op ingaan met je klas? Bekijk dan zeker eens onze pedagogische fiche 'Stoelendans' uit ons lesmateriaal 'Between 2 Worlds'.

Migranten in en uit België

In 2019 waren er 581 740 Belgen die in het buitenland leefden, emigranten dus. Meer dan driekwart onder hen woont in een ander EU-land. De meest voorkomende redenen voor Belgen om te emigreren zijn werk, onderwijs, taalkennis, familiale redenen, pensioen en discriminatie. Sommige jongeren met migratieroots blijken namelijk andere oorden te verkennen vanwege discriminatie op de arbeidsmarkt omwille van hun etniciteit en religie.

In 2020 telde België ook 2 miljoen immigranten. Het gaat hier over 17% van de totale bevolking in België

Er zijn echter grote regionale en lokale verschillen in het aandeel migranten in de bevolking. In Brussel is 46% een migrant, in Wallonië 15% en in Vlaanderen 13%. (Statbel 2020)

Een profielschets

Maar wie zijn die migranten in België dan? Waar komen ze vandaan? Anders dan soms wordt vermoed is de grootste groep migranten Europeaan (53%). Deze groep wordt gevolgd door migranten uit Afrika (26%), Azië (16%), Amerika (4%) en Oceanië (<1%). De meeste migranten in België komen uit midden-inkomenslanden (50%), gevolgd door migranten uit hoge-inkomenslanden (ongeveer 45%) en een kleine minderheid uit landen met lage inkomens (ongeveer 5%).

Dit wordt deels verklaard door het feit dat de armsten meestal niet over de middelen beschikken om internationale reizen te financieren. In de collectieve verbeelding is de 'typische migrant' mannelijk. Toch vertellen de feiten iets anders. Meer dan de helft van alle internationale migranten in België is namelijk een vrouw.

Deze verkeerde perceptie is mogelijk te wijten aan verschillende factoren. Zo waren arbeidsmigranten na de Tweede Wereldoorlog die in Belgische mijnbouw en staalindustrie kwamen werken uitsluitend mannen uit de regio van de Middellandse zee.

Een andere verklaring is het feit dat sommige – overwegend mannelijke – groepen migranten meer media-aandacht krijgen dan andere, terwijl ze slechts een deel van de totale migrantenpopulatie uit een bepaalde regio vertegenwoordigen.

Het klopt wel dat de meeste verzoekers om internationale bescherming mannen zijn (72 % in 2015 en 62,5 % in 2017 voor België). Het zijn immers vaak mannen die de last op zich nemen om de gevaarlijke route te ondernemen, om zich in een volgende stap (en op een legale manier) met hun familie te herenigen.

© Isabel Corthier

Achtergrondinfo bij de tentoonstelling

Migratie, een oplossing?

Hierboven wordt aangehaald hoe België in het verleden beroep deed op migranten binnen bepaalde sectoren zoals bijvoorbeeld de kool- en staalindustrie omdat er niet voldoende Belgen waren die dit werk op zich wilden of konden nemen. De situatie vandaag is natuurlijk niet meer dezelfde als die in de jaren '50 en '60. Toch zijn er ook heel wat overeenkomsten.

Zo zijn er ook vandaag bepaalde sectoren die moeilijk geschikt personeel vinden. Denk aan de bouw, de ICT en de zorg. Dit komt onder andere door een tekort aan gekwalificeerd personeel en door minder aantrekkelijke jobs. Mogelijke oplossingen: de werkomstandigheden verbeteren, bepaalde opleidingen herwaarderen maar ook gekwalificeerd personeel uit het buitenland aantrekken. Migratie wordt ook vaak naar voren geschoven als oplossing voor het tekort aan arbeidskrachten.

De coronacrisis maakt ook extra duidelijk hoe hard we de arbeidskrachten in bepaalde sectoren nodig hebben. Denk maar

aan de zorg en gezondheidssector, de handel en de transport- en distributiesector die op elk moment bleven draaien. Dit wordt ook wel de essentiële sector genoemd. Deze sector wordt volgens het Belgisch staatsblad gedefinieerd als: “Handelszaken, private en publieke bedrijven en diensten die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de vitale belangen van de Natie en de behoeften van de bevolking”.

Een oplijsting van alle ‘essentiële beroepen’ vind je [hier](#). Deze sectoren zijn ontzettend afhankelijk van migranten en dan vooral van niet-EU migranten. Binnen die essentiële sector is 1 op de 5 arbeiders migrant. Het gaat dan om mensen werkzaam in de zorg, afvalverwerking, transport, landbouw, etc. Allemaal beroepen die onmisbaar zijn in onze samenleving. Toch zijn deze jobs vaak laagbetaald, ondergewaardeerd en gebeuren ze in moeilijke omstandigheden.

Bijdrage aan België

Zoals hierboven al werd aangehaald, hebben we niet enkel in het verleden beroep gedaan op migranten om bij te dragen aan de opbouw van België. Er heerst nog steeds de algemene overtuiging dat migranten jobs innemen van autochtone werknemers en zo het risico op werkloosheid bij die laatsten vergroten. Dat moeten we echter nuanceren. Voor bepaalde sectoren kan migratie een positieve bijdrage leveren aan de werkgelegenheid in ons land.

Een veelgemaakte denkfout is om te geloven dat het aantal jobs in een land vaststaat, net zoals een taart die op is wanneer iedereen een stukje neemt. In werkelijkheid is dat niet het geval. Migrant nemen deel aan de economie. Ze betalen immers belastingen en dragen bij aan de productie van goederen en diensten. Omdat ze consumeren, komt er meer geld binnen waardoor de productie ook groter wordt, wat dus ook tot meer werkgelegenheid leidt. De taart waarvan sprake geraakt dus niet op maar wordt groter.

Uit onderzoek tussen 1991 en 2015 blijkt dat immigratie in België een licht positief effect had op de werkgelegenheid en de lonen in België.

Nog een manier waarop migranten een positieve economische bijdrage leveren aan België is doordat zij vaker ondernemer zijn dan niet-migrant. Hierdoor creëren ze vaak hun eigen jobs en daarnaast ook jobs voor anderen. De impact van migratie gaat verder dan de economie. Ook op vlak van politiek, cultuur en zelfs gastronomie kunnen migranten een belangrijke rol spelen.

Denk maar aan Elio Di Rupo, zoon van Italiaanse arbeidsmigrant, of andere belangrijke politici die zelf migrant zijn of kinderen van migranten zoals Meryame Kitir, Sammy Mahdi, Zuhail Demir, Zakia Khattabi, etc. Of denk maar aan belangrijke artiesten zoals Stromae (tweede generatie), Gabriël Rios, Zap Mama en nog vele anderen. Of aan de Rode Duivels die verschillende spelers van buitenlandse afkomst in hun elftal hebben. Of beeld je België eens in zonder Italiaanse restaurants, Spaanse tapasbars, Chinese of Japanse take-away, pitazaken of Indische keukens.

Bijdrage aan het herkomstland

Wist je dat: migratie ook voor de herkomstlanden van de migranten een belangrijke rol kan spelen?

Dit is toe te schrijven aan het geld dat zij hier verdienen dat vaak wordt opgestuurd naar het thuisfront. Dit zijn de zogenaamde 'remittances' en vormen een belangrijke bron van inkomsten voor veel gezinnen en in sommige gevallen zelfs voor het hele dorp of de gemeente van herkomst.

Discriminatie

Wanneer we over migratie spreken, kunnen we moeilijk het probleem van discriminatie negeren.

Migranten worden hier immers op verschillende manieren mee geconfronteerd. Bijvoorbeeld op de woning- of arbeidsmarkt.

Zo blijkt bijvoorbeeld uit onderzoek dat werkzoekenden met een Turkse naam 44% meer sollicitaties moeten versturen om hetzelfde aantal positieve antwoorden te krijgen als kandidaten met een Vlaamse naam. Met deze tentoonstelling hopen we erin te slagen een ander licht op het fenomeen van migratie te werpen.

Verbetersleutel werkbladen leerlingen

VOORAF

1. Schilderij 'Belgische Landverhuizers' – Louis Van Engelen

BELGISCHE LANDVERHUIZERS

Schilder Louis van Engelen beeldt in 1890 een stoet Belgische landverhuizers af die zich in Antwerpen over de Nassaubrug op het Eilandje in de richting van een schip begeven. De lokale bevolking kijkt hen na. Ook mensen uit België zochten een nieuwe toekomst aan de overkant van de oceaan, maar in het geheel van de passagiers van de Red Star Line vormden de Belgen slechts een kleine minderheid. Tussen 1871 en 1930 emigreerden er zowat 137.000 naar de Verenigde Staten. De meesten deden dat via Antwerpen, maar ook de havens van Rotterdam en Le Havre waren in trek.

In Amerika belandden ze vooral in de regio van de Grote Meren (Michigan, Wisconsin, Illinois) en ook wel in de Midwest. Vanaf het einde van de negentiende eeuw kozen steeds meer Belgen voor Canada als land van bestemming. Het beeld van Canada als een rijk land met vele mogelijkheden voor migranten is nagevoel de hele twintigste eeuw blijven bestaan.

- Het tafereel speelt zich af in **België** aan de **Antwerpse haven**.
- De mensen op het schilderij zijn dus **Belgische emigranten**. Zij vertrekken met een boot van de Red Star Line rederij.
- De reden waarom ze naar Noord-Amerika vertrekken zijn niet zo anders als waarom vandaag vele mensen besluiten te migreren. **Op zoek naar een beter leven** en vooral **beter werk** in tijden van crisis waardoor er te weinig werk is in eigen land.
- Dit tafereel kan als '**migratie**' of '**emigratie**' beschreven worden.

2. Red Star line

- Het was een Belgische rederij die schepen inzette tussen Antwerpen en New York en Philadelphia.
- De boot op het schilderij is een boot van de rederij 'Red Star Line'. Deze boten vervoerden tussen 1873 en 1934 zo'n 2 miljoen landverhuizers tussen Antwerpen en Philadelphia en New York in de VS.
- De belangrijkste reden was de zoektocht naar een beter werk en een beter leven.

3. Gazette van Detroit

Tussen 1850 en 1930 lieten tienduizenden Vlamingen hun geboorteland in de steek om in Noord-Amerika een beter bestaan uit te bouwen. Ze waren vaak hard getrokken door de landbouwcrisis waardoor de lokroep van de Nieuwe Wereld luid klonk. Ze maakten de oversteek naar de VS of Canada en bouwden daar hun bestaan op als migrant.

Dat ging niet altijd even makkelijk, omgeven door mensen met een andere taal, religie gewoonten en cultuur was vaak een hele opgave. Maar ze waren als Vlaming niet alleen en stonden sterk als gemeenschap. Heimwee werd draaglijk gemaakt door een rijk verenigingsleven en nauw contact met het thuisfront. Een belangrijke manier hierbij was de oprichting van de krant 'Gazette van Detroit' in 1914. Het was al snel de belangrijkste Vlaamse krant van Noord-Amerika. Het was dé nieuwsbron bij uitstek voor Vlaamse Amerikanen om op de hoogte te blijven wat er in het thuisfront gebeurde. Het was ook de manier om in contact te komen met andere Vlaamse organisaties in Amerika zoals toneelkringen, sport- en muziekclub.

De krant die door de jaren heen vooral in het Nederlands bleef verschijnen werd uiteindelijk in 2018 opgedoekt. Er waren immers nog maar weinig Amerikanen met Vlaamse roots die Nederlands spraken of echt geïnteresseerd waren in het reilen en zeilen van de heimat van hun (groot)ouders. De recent ingeweke Vlamingen gebruiken dan weer andere kanalen om contact met het thuisfront te bewaren.

TIJDENS

1. Invuloefening

- 53%** van de migranten die in België wonen, komt uit een ander Europees land.
- Volgens de VN is een migrant is elke persoon die **in een land woont waarin hij of zij niet is geboren, ongeacht zijn of haar nationaliteit of de redenen van vertrek.**
- Bijna de helft** van de migranten buiten de EU geboren werkt in een essentiële sector.

2. Waar of niet waar

Stelling	Juist of fout	Verbeter de stelling indien fout
In de jaren '50 en '60 kwamen er veel Nederlanders en Fransen naar België om in de kolen- en staalindustrie te werken.	FOUT	<i>Het waren vooral arbeiders uit Italië, Griekenland, Spanje, Marokko en Turkije.</i>
Migranten zijn ondervertegenwoordigd in de essentiële sectoren.	FOUT	<i>Essentiële sectoren zijn bijzonder afhankelijk van migranten, en vooral van migranten die buiten de EU geboren zijn. In zorg en gezondheid, transport, afvalophaling en landbouw is gemiddeld 1 op 5 migrant. De coronacrisis maakte duidelijk hoezeer we deze jobs en mensen nodig hebben. Toch zijn deze banen vaak laagbetaald, ondergewaardeerd en gebeuren ze in moeilijke omstandigheden. Een olijsting van alle 'essentiële beroepen' vind je hier.</i>
Discriminatie is een reden waarom het soms moeilijk is voor mensen van buitenlandse afkomst om aangenomen te worden voor een job.	JUIST	<i>Om de omvang van discriminatie in Vlaanderen te beoordelen, stuurde een onderzoeker hetzelfde cv naar verschillende bedrijven, hij veranderde alleen de naam. Resultaat? Kandidaten met Turkse namen moesten 46% meer sollicitaties indienen dan Vlaamse kandidaten om hetzelfde aantal positieve reacties te ontvangen.</i>
Migranten hebben België mee opgebouwd en doen dat nog steeds.	JUIST	<i>Denk maar aan de migranten in de kool- en staalindustrie vroeger en de migranten in de essentiële sector vandaag.</i>